

OKRUŽNICA

ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE

Živi kalež

BR. 5-5 (255-256) • SVIBANJ /LIPANJ 2022.

Listajući stranice našeg dvomjesečnika, novog broja Živoga Kaleža, susrećemo se s činjenicama koje govore o dinamici, ritmu odnosno o pulsu života Zajednice Krvi Kristove. Događaji poput duhovnih obnova, posjeta i obilazaka pojedinih skupina Zajednice Krvi Kristove diljem Hrvatske i izvan nje, obilježili su travanj, svibanj i lipanj.

Zahvaljujemo dobrom i milosrdnom Bogu na svim milostima, darovima i poticajima Duha Svetoga. Ostajući, a i nastojeći i dalje biti Živi Kaleži, dakle prije svega otvoreni Njegovoj Riječi kroz koju nam se neprestano obraća i pokazuje koliko nas voli, idemo ususret mjesecu srpnju. Nije potrebno ponavljati ono – „našem mjesecu”. Ne prisvajamo mi sebi srpanj. Mi ga prihvaćamo i želimo maksimalno iskoristiti to milosno vrijeme koje nam Gospodin daje.

Možda 7. redak 1. poglavlja Prve Ivanove poslanice najbolje pokazuje kamo bismo trebali doći, što nam Gospodin nudi i koje nam poslanje daje.

Ako u svjetlosti hodimo, kao što je On u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i Krv Isusa, Sina Njegova, čisti nas od svakoga grijeha. (1 Iv 1, 7)

Pozvani smo da još dublje, odvažnije i smjelije zakoračimo u stvarnost Svjetla, da se još dublje uronimo i iskusimo otajstvo Božje ljubavi koja nas čisti, oslobađa i osposobljava za poslanje ljudi koji su otkupljeni. Na putu prema otajstvu Svjetla pa do izlaska iz njega kao preporođeni sinovi i kćeri Milosrdnoga Oca neminovno ćemo se susresti, suočiti i raspraviti s tamom, grijehom, sklonošću, a počesto i navikom laganja, pretvaranja i izbjegavanja istine u prvom redu o nama samima. Taj središnji trenutak između ulaska i izlaska – trenutak suočavanja s tamom je prostor gdje dolazi do neposrednog susreta s Krvlju Isusa, Sina Božjega koja nas čisti od svakoga grijeha. To je trenutak preporođenja, oslobođenja, novog rođenja i novog življenja. No, to živo iskustvo Božje ljubavi čini nas apostolima, ljudima zajedništva, blizine, razumijevanja, pomirenja i praštanja.

Na ovome putu uranjanja u otajstvo Predragocjene Krvi od velike će nam pomoći, vjerujem, biti i nova knjižica za mjesec srpanj koja nosi naslov: Otkupio si nas Krvlju Svojom.

Neka nam je svima blagoslovljena svetkovina Predragocjene Krvi, a dani mjeseca srpnja neka nam pomognu ne samo dublje uroniti u otajstvo Predragocjene Krvi nego i postati osobama koje svjesno i odgovorno svakodnevno žive stvarnost otkupljenja.

Neka nas na ovome putu Krvi Kristove kroz mjesec srpanj prate svojim zagovorom naši dragi Zaštitnici.

Marijo, Majko i Kraljice Predragocjene Krvi, sveti Gašpare, sveta Marijo De Mattias i slugo Božji Ivane Merlini, molite za nas!

Pozdravljaju Vas

Vaši Misionari

Blagoslovljena Krv Kristova!

Šesta vazmena nedjelja (22. svibnja 2022.)

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Ako me tko ljubi,
čuvat će moju riječ
pa će i Otac moj ljubiti njega
i k njemu ćemo doći
i kod njega se nastaniti.
Tko mene ne ljubi,
riječi mojih ne čuva.
A riječ koju slušate nije moja,
nego Oca koji me posla.
To sam vam govorio
dok sam boravio s vama.
Branitelj – Duh Sveti,
koga će Otac poslati u moje ime,
poučavat će vas o svemu
i dozivati vam u pamet
sve što vam ja rekoh.
Mir vam ostavljam,
mir vam svoj dajem.
Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje.
Neka se ne uznemiruje vaše srce
i neka se ne straši.
Čuli ste, rekoh vam:
'Odlazim i vraćam se k vama.'
Kad biste me ljubili, radovali biste se
što idem Ocu

jer Otac je veći od mene.
Kazao sam vam to sada,
prije negoli se dogodi,
da vjerujete kad se dogodi.«

(Iv 14, 23-29)

NEKA BUDU SAVRŠENO JEDNO!

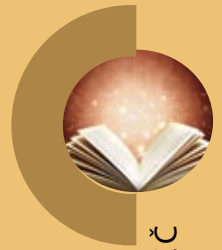
- Današnje riječi koje govore o miru čini mi se da su najželjenije riječi za čovjeka. Tko od nas ne želi imati sveti mir? Prečesto žurba u svijetu, obiteljski život, bračni, svećenički i redovnički, izazivaju takav osjećaj da mi je svega dosta i da se trebam odmoriti. Tjelesni umor ima svoje zakonitosti i potrebno mu je vrijeme, odmor, relaksacija, ali postoji i duhovni umor koji proizlazi iz nedostatka ljubavi. Kad čovjek nema ljubavi i najsvetije stvari će ga umarati, iscrpljivati i frustrirati. Isus nam daje Duha Tješitelja, Duha Svetoga koji nas vodi k ljubavi to jest Kristu. Kada primamo Duha Božjega sve činimo snagom Isusa Krista na slavu Oca Nebeskoga.
- Gospodine, daj nam Svoga Duha kako bi svo naše djelovanje bilo prožeto Tobom.

Sedma vazmena nedjelja (29. svibnja 2022.)

U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i pomoli se:

»Ne molim samo za ove
nego i za one
koji će na njihovu riječ vjerovati u mene:
da svi budu jedno
kao što ti, Oče, u meni
i ja u tebi,
neka i oni u nama budu
da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.
I slavu koju si ti dao meni
ja dadoh njima:
da budu jedno
kao što smo mi jedno –
ja u njima i ti u meni,
da tako budu savršeno jedno
da svijet upozna da si me ti poslao
i ljubio njih kao što si mene ljubio.
Oče,
hoću da i oni koje si mi dao
budu gdje sam ja,
da i oni budu sa mnom:

da gledaju moju slavu,
slavu koju si mi dao
jer si me ljubio
prije postanka svijeta.
Oče pravedni,
svijet te nije upoznao,
ja te upoznah;
a i ovi upознаše
da si me ti poslao.
I njima sam očitovao tvoje ime,
i još ću očitovati,
da ljubav kojom si ti mene ljubio
bude u njima –
i ja u njima.«

(Iv 17, 20-26)

NEKA BUDU SAVRŠENO JEDNO!

- Jedinstvo Crkve koja traje sve do danas svjedoči da je Crkva nastala prema Božjoj zamisli. Usprkos brojnim dramatičnim trenutcima u povijesti Crkve, ona i dalje stoji, upravo kao što je to Isus obećao Petru: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. (Mt 16, 18) Činjenica o opstojnosti Zajednice Vjernika treba snažiti vjeru. Ako se ovo obećanje ispunilo, onda to potvrđuje vjerodostojnost Onoga koji ju je ustanovio. Svi darovi koje su primili apostoli: otpuštanje grijeha (Mt 18, 18), podjela krštenja (Mt 28, 19), služba Euharistije (Lk 22, 19), stvarni su jer su ostvareni u Ime Božje i Njemu na slavu.
- Budimo zahvalni za svakog brata i sestru koji zajedno s nama čine zajednicu i grješnih i svetih.

Duhovi - Pedesetnica (5. lipnja 2022.)

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: 15»Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek. Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. «

»Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla. To sam vam govorio dok sam boravio s vama. Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivat vam u pamet sve što vam ja rekoh.«

(Iv 14, 15-16.23b-26)

DUH SVETI POUČAVAT ĆE VAS U SVEMU.

- Isusova oporuka o kojoj sv. Ivan Evanđelist piše započinje upravo od riječ koje govore o zapovijedi ljubavi. Te riječi i sve ostalo što Isus govori dalje u Evanđelju podcrta ključne istine vjere kršćanske zajednice. Pokazuju na čemu se zasniva kršćanska etika. Ne možemo reći da ljubimo Boga ako se ne držimo Kristova nauka i ne izvršavamo Njegove zapovijedi. Ne može biti raskoraka između ispovijedane vjere i načina življenja života, između ljubavi prema Bogu i obdržavanja Isusovih riječi.
- Danas slavimo svetkovinu Duhova. Ona nam govori o velikoj istini da se Bog nastanjuje, nalazi u srcu čovjeka koji vjeruje. Bog može biti prisutan u srcu čovjeka koji vjeruje. No, uvijek trebamo imati na umu da se nalazimo ispred velikog otajstva, da postoji još mnoštvo stvari koje ne razumijemo. Potreban nam je Duh Sveti Branitelj koji će nam pomoći da i dalje u zajednici Crkve, zajednici vjernika budemo otvoreni za objavu Božjeg otajstva, za prepoznavanje Njegove prisutnosti u nama i među nama. On će nas o svemu poučiti i na sve što nam je Isus rekao podsjetiti. Na nama je da zauzmemo stav pozornih slušatelja.
- Ovim riječima koje smo danas čuli, Isus nagovještava Svojim učenicima da je ispunjenje Njegova poslanja vrlo blizu i da se mora vratiti k Ocu. Njegovim učenicima je to neshvatljivo i teško prihvatljivo. Shvatit će to tek kasnije u svjetlu onoga što će se dogoditi i u svjetlu kasnijeg djelovanja Duha Svetoga.

Presveto Trojstvo (12. lipnja 2022.)

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh Istine – upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i – navješćivat će vama.«

(Iv 16, 12-15)

MUKA GOSPODINA NAŠEGA ISUSA KRISTA

- Kako objasniti Boga u Tri Osobe? Kako objasniti Otajstvo Presvetog Trojstva?
- Ono što znamo, imamo zapisano u Svetom Pismu, a Duh Sveti nas nadahnjuje i pomaže da to barem malo shvatimo.
- Duh Svetih djeluje u Isusu, Otac govori po Svome Sinu, a Sin čini sve na što je potaknut od Oca. Bog je poslao Svoga Sina da nam otkrije Svoje Lice da Ga barem malo upoznamo. Sam apostol Filip je, samo nekoliko redaka prije, izrekao duboku čovjekovu čežnju: Pokaži nam Oca... Htio je vidjeti, upoznati Oca Nebeskoga, a Isus ga upućuje na Sebe – jer u Njemu i po Njemu može vidjeti, upoznati Oca.

- Bog nam se objavio, pokazao u Svome Sinu, govorio po Njemu i kroz cijelo Sveto Pismo. Odlučimo se češće čitati Sveto Pismo, pogotovo Evanđelja pa ćemo i mi moći barem malo upoznati Boga, Presveto Trojstvo, Njegovo Srce, Njegovu ljubav i plan spasenja koji ima sa svakim od nas.

12. nedjelja kroz godinu (19. lipnja 2022.)

Dok je Isus jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: »Što govori svijet, tko sam ja?« Oni odgovoriše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta.« A on im reče: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Krist – Pomazanik Božji!

A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju.

Reče: »Trebalo da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.

A govoraše svima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.«

(Lk 9, 18-24)

TREBALO JE DA ISUS USTANE OD MRTVIH

- U današnje vrijeme mnogi ljudi bježe od poteškoća i ne prihvaćaju izazove koje život stavlja na njihov put. No, Isus nas danas poziva na promjenu takvog stava. Neka danomice uzima križ svoj – govori Krist Svojim nasljedovateljima.
- Od devetog poglavalja svoga Evanđelja Luka nam pokazuje perspektivu nadolazećih poteškoća i progonstava kroz koje će i sam Krist, ostajući do kraja vjeran Svome poslanju, morati proći. Isto kao što je Ivan Krstitelj ili neki drugi prorok i Isus će morati proći teški put koji simbolizira riječ križ. Kristov učenik koračajući za Njim također će se morati suočavati s izazovima pa i s progonstvima.
- Molitva spomenuta na početku odlomka nagovještava vrlo važan trenutak u Evanđelju. Apostol Petar ispovijeda svoju vjeru u Isusa kao iščekivanog Mesiju, dakle Božjeg poslanika pomazana Duhom Svetim. No, Isus odmah skreće pažnju Svojim učenicima na to da će taj Pomazanik mnogo pretrpjeti od ljudi i da to isto može stići Njegove nezaštićene učenike. Kristovo duboko predanje i svakodnevno „trošenje života” poradi naviještanja Božjega kraljevstva riječju i djelom, ali i donošenje Kristova života u živote Njegovih učenika u konačnici je uskrsnuće, dakle novi život i uzdignuće: tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.

- Gospodine Isuse, zahvaljujemo Ti za primjer poniznosti. Ti, Bog, ponizio si se poradi nas. Pomozi nam uzeti naš križ, križ života, teret prihvaćanja svakodnevnih obveza i svakodnevnog svjedočenja istine i ljubavi, križ vjernosti Tebi najprije u svome srcu, a nakon toga u svijetu i među ljudima.

Trinaesta nedjelja kroz godinu (26. lipnja 2022.)

Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema Jeruzalemu. I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i udoše u neko samarijansko selo da mu pripreme mjesto. No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: »Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i uništi ih?« No on se okrenu i prekori ih. 56I odoše u drugo selo.

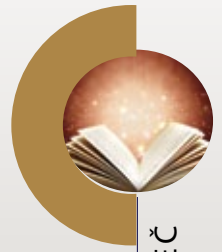
Dok su išli putom, reče mu netko: »Za tobom ću kamo god ti pošao.« Reče mu Isus: »Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.« Drugomu nekom reče: »Pođi za mnom!« A on će mu: »Dopusti mi da prije odem i pokopam oca.« Reče mu: »Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.« 6I neki drugi reče: »Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim ukućanima.« Reče mu Isus: »Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje.«

(Lk 9, 51-62)

DOĐE ISUS KROZ ZATVORENA VRATA I REČE: »MIR VAMA!«

- Pokušajmo zamisliti situaciju da možemo sagledati evanđeoski nauk u cijelosti iz jedne „više“ perspektive, recimo odozgor, iz perspektive jednog drona ili svemirskog satelita. Koristim se ovim usporedbama iako možda ne potpuno adekvatnima u odnosu na predmet razmatranja. No, moj cilj je da probudim maštu kako bismo bili u stanju gledati Evanđelje slikovito, upravo iz „udaljenije“ perspektive.
- Evanđelje je priča o Isusu koji je naviještao Božje kraljevstvo. Taj se Njegov naviještaj sastojao od riječi koje je izgovarao i djela kojima je potvrđivao Svoj nauk. Možemo ga nazvati „Isusov put“. No, u Evanđelju postoji još jedan put, a to je „učenikov put“. Evanđelje u neku ruku mora roditi učenike tako što će živjeti u njihovim srcima, nadahnjivati umjetnike da ga predstavljaju kroz slike, kipove, crkvenu glazbu i druge umjetničke izričaje. No, najzbudljivije djelo Evanđelja utisnuto je u ljudsko srce za koje možemo reći da je njegov živi spomenik.
- „Učenikov put“ je zahtjevan i nije uvijek bio najbolje shvaćen čak ni od najbližih Isusovih učenika što nam potvrđuje i današnje Evanđelje u kojem Jakov i Ivan žele poslati grom na samarijansko selo koje nije htjelo primiti Isusa. Isus je mijenjao ljudska srca dobrotom i ljubavlju, a ne silom i nasiljem. Ljudsko srce je beskrajna tajna. To nam potvrđuje primjer ove trojice novo-pozvanih učenika koji, unatoč tome što su pozvani,

očituju da traže neke svoje puteve. Prvi govori Isusu da će poći za Njim, ali na to čuje Isusovo fer upozorenje čijeg sadržaja treba biti neprestano svjestan: ni Isus, ni Njegovi učenici nemaju uvijek osigurano mjesto gdje će moći skloniti glavu na miran počinak. Evanđelje nam ne govori i ne znamo kakvu je odluku konačno donio ovaj u riječima i izjavama velikodušan čovjek. Drugi se, kada je čuo Isusove riječi: Pođi za mnom!, počeo izgovarati da mora najprije otići i oca pokopati, a onda će doći. Ali ne znamo i teško je reći kada bi se ovaj spomenuti sprovod trebao održati. Za nekoliko sati, dana, a možda i godina, jer otac ovoga čovjeka je možda još u najboljoj životnoj snazi? Ovaj pozvani kao da želi reći: Isuse dragi, pričekaj Ti još kojih 15, 20 godina da pokopam oca pa ću onda poći za Tobom... Treći, isto kao i prethodna dvojica, izražava želju da ide za Isusom, ali pod uvjetima koje on postavlja.

- Tako je to s „učenikovim putem“. Pokušajmo iz ovih primjera izvući poučak kako su ovi naizgled otvoreni, nedovršeni odgovori zapravo poziv svakome od nas da odgovorimo Bogu na Njegov poziv. Neka svjetlo Evanđelja prosvjetljuje ljudska srca, želje, čežnje, uspone i padove kako bi ovo djelo koje se zove „učenikov put“ služilo dok je potrebno i dok je to određeno Božjim planovima.

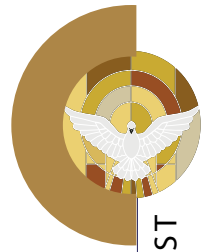

Kako živjeti Božju Riječ u svakodnevici?

U Prozorju, u Centru pomirenja od 3. do 5. lipnja 2022. održana je Škola molitve Božjom Riječju pod naslovom *Kako živjeti Božju Riječ u svakodnevici?* U Školu molitve Riječju (*lectio divina*) članove Zajednice Krvi Kristove, koji na poseban način njeguju pobožnost i ljubav prema Božjoj Riječi, kao i sve one koji su željeli dublje uroniti u Božju Riječ, njome se moliti i hraniti, uveo je i nagovore držao p. Krzysztof Wons, SDS.

U uvodnom dijelu dao je osnovne upute i smjernice za proživljavanje tih dana vikenda pred svetkovinu Duhova te naglasio kako je prvenstveno važna u nama želja za slušanjem Božje Riječi, želja čuti Boga u svome životu, oslušivati što nam želi reći, kako nas voditi da bismo ostvarili Njegovu svetu volju i u svom životu našli puninu duboke radosti i mira. Da bismo to mogli potrebno je osigurati prikladno mjesto i vrijeme za susret s Riječju tijekom dana. Najbolje je uvečer prije novoga dana pobuditi u srcu iskrenu želju za Božjom Riječju koju nam daje Majka Crkva kroz Liturgiju dana. Ostaviti sve obveze po strani i podariti sebi 10 do 15 minuta u kojima ćemo pažljivo čitati Riječ. Želju za slušanjem Riječi u svakodnevici potrebno je njegovati praksom ranije pripreme. Mjesto susreta s Riječju bi trebao biti prostor u kojem ne obavljamo svoje svakodnevne poslove. Idealno mjesto je crkva, kapelica ili neko tiho mjesto u našem stanu. Uz to, potrebno je osigurati tišinu i to vanjsku. Ona je nužna za ulazak u nutarnju tišinu. Što smo mirniji od buke i slobodniji od vanjskih utjecaja, to je naš sluh istančaniji i nutarnja osjetljivost dublja te možemo čuti Božju Riječ i njezine odjeke u nama. Utišati svoje srce – nastojati vidjeti buku, onaj kaos u nama i što stvara taj kaos u našem životu; treba znati da je Bogu bitno sve što čovjek proživljava pa i taj kaos. U početku će biti potrebno dosta vremena da se buka i kaos u nama stišaju i da uđemo u tišinu. Osjećat ćemo otpor. No, on će postupno slabjeti. Napor koji smo uložili u šutnju prijeći će u strast, otkrit ćemo u sebi prostor tišine koji je prožet Božjom nazočnošću. Kada ispunimo navedene uvjete, čitanje Riječi postat će sve plodonosnije.

Kako bi se to ostvarivalo i za to pripremilo u ovoj Školi Božje Riječi, susret je započeo Euharistijskim slavljem te nastavljen kroz tri dana u strogoj šutnji koja je pri-

prema za osluškiivanje Riječi. U prvom nagovoru na temu *Bog mi se obraća svakodnevno* trebao je posvijestiti sebi tu stvarnost koju čovjek lako izgubi iz vida u mnoštvu svakodnevnih obveza i jednostavno „nema vremena“ za Boga; čovjek kao da nije svjestan koliko mu je Bog „dostupan“ i kako Ga duboko i uvijek iznova svakodnevno može sretati baš u Njegovoj Riječi. Preplavljenost svakodnevnim stvarima dovodi do toga da je naša želja za slušanjem i naše slušanje Božje Riječi najčešće vrlo slabo, čak potisnuto u stranu. Često nam se javlja i pitanje: koja je to Riječ za mene, ljudi imaju poteškoće „odabrati“ svetopisamski tekst za razmatranje. I tu je Sveta Majka Crkva mudra i pritiječe nam u pomoć. Ispravno je izabrati Riječ koju Crkva daje zajednici vjernika za vrijeme Euharistije u Liturgiji Riječi. Ona je providonosni „zalogaj kruha“ koji Bog daje svakome u skladu s „dnevnim sljedovanjem“.

Prije odlaska na počinak, važno je pripremiti se za molitvu i življenje Božje Riječi slijedeći dan koji nas čeka: posvijestiti sebi da se u meni nalazi želja za Bogom i Njegovom Riječi, a ta želja je dio moje ljudske naravi: žudim za Bogom jer je On prvi žudio za mnom i zato mi se stalno obraća. Bog se svakome od nas želi osobno obratiti. Svaku večer trebamo čitati Riječ kao da izgovaramo svoj *Fiat* – poput Marije: ni ona nije razumjela sve što joj je Gabrijel rekao u trenutku Navještenja, ali je dopustila da se Riječ nastani u njoj. Ni mi ne razumijemo Riječ, ali joj otvaramo srce i puštamo joj tako da tka Život u nama. Svi čitamo istu Riječ, a ona je toliko moćna da po Njoj u svakome Bog tka njegov život, svojstven samo tom pojedincu. U pripremi važno je zamoliti Duha Svetog da raspiri u nama želju za iščekivanjem i slušanjem Riječi, a potom uzet u ruke Bibliju i s ljubavlju pročitati Riječ koju nam Crkva daje za sutrašnji dan. Odabrani tekst treba čitati polako i poluglasno. Ovakav način čitanja omogućava nam da u čitanju sudjelujemo i fizički-tijelom, pomaže u pamćenju, tako da sveti tekst čitamo svim bićem: umom, srcem i voljom. Dobro je najmanje dva puta pročitati tekst s velikom pozornošću i otvorenošću uma te srcem punim ljubavi, čitati ga kao da nam je prvi put pred očima, obratiti pozornost na prve proplamsaje i poticaje koje u nama rađa pročitana Riječ, pokušati ih imenovati i spremati ih u svoje srce. Prije nego zaspemo prisjećamo se prvih želja i poticaja srca koje je Riječ probudila u nama te ih oblikujemo u kratku molitvu srca. Sve ovo radimo sa sviješću da Božja Riječ posijana u nama donosi plod i dok mi mirno počivamo prema prispodobi o sjemenu iz Evanđelja: ²⁶*Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. ²⁷Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako... (Mk 4, 26-27)* Tako i sjeme Božje Riječi zasijano u nama uvečer, noću donosi svoj plod prema riječima Psalma: ... *miljenicima svojim u snu on daje.* (Ps 127, 2)

Iduće jutro, kako god se probudili, Božja Riječ je u čovjeku i važno je da dan započnemo tom Riječju; tako joj dopuštamo da ona bude „prva“ – ona je poput svjetiljke koja ide ispred nas i rasvjetljuje nam putove dana. Ako Riječi dopustimo da bude prva, s vremenom ćemo uočiti kako objašnjava sve u našem životu. Treba naučiti živjeti u ritmu Božje Riječi kako bi upravo Riječ davala ritam našem životu; s obzirom na to da ritam našeg života mogu određivati i naše brige, posao, požude u kojima se krije egoizam, hedonizam i mnoštvo neurednih strasti. Umijeće življenja u ritmu Božje Riječi podrazumijeva živjeti uvijek u svjetlu istine, istine o svome životu, o svojim odnosima, o svojoj obitelji, župi, zajednici...

Ovisno o tome na kojoj razini je naš odnos s Božjom Riječi, na toj razini je i sam naš život. Tomáš Halík govori da Bog ne stanuje na površini. Kad čitamo, molimo se Božjom Riječju površno, postoji opasnost da se samo „okrnemo“ o Gospodina, ali da Ga ne sretnemo stvarno u Njegovoj Riječi. Stoga, kad čitamo Riječ na početku dana, ne počinjemo od naših misli, osjećaja koji se javljaju, već je potrebno pitati se: Što mi Ti, Gospodine, govoriš? Je li ovo uistinu ono važno pitanje kojim započinjemo svoj dan – a trebalo bi biti. Ako Bogu nismo postavili to pitanje, znači ostajemo u okviru svojih vlastitih misli i osjećaja i opet smo u opasnosti ne čuti Boga, mimoći se s Njim, u opasnosti od sve više rastućeg subjektivizma od kojega toliko pati naš Zapadni svijet. „Bojim se Boga kad prolazi, bojim se da će proći, a da ja to neću primijetiti“, govorio je sv. Augustin. Opet je važno u pomoć zazvati Duha Svetoga jer On je onaj koji Svetom Pismu osigurava „vječnu mladost“, kako govori sv. Irenej Lionski. Riječ koja nam progovara na početku dana, treba ostati, biti nastanjena u nam kroz cijeli dan – trebamo ostati u odnosu s tom Riječi – jer „biti u odnosu“ najvažnije je u životu. Biti u odnosu s Riječju, s Isusom, i iz tog odnosa ulaziti u ostale odnose: s mužem/ženom, djecom, na poslu... Život bez odnosa ne postoji, on je virtualan, lažan. I kada tu Riječ oslušujemo kroz dan, Ona nas brani od apstraktnog načina življenja vjere, vjere koja je apstrahirana, odvojena od mog života. Ostati u odnosu s Riječju kroz cijeli dan znači: sve što činimo stavljati u odnos prema Riječi, tako donositi odluke da su u skladu s Riječju, čuti tu Riječ u svjetlu svoje životne povijesti, u svjetlu svog životnog trenutka. Riječ nije samo na razini teksta, već je uvijek stavljena u vlastiti kontekst i u kontekstu naše životne povijesti. Bog se uvijek obraća meni i to danas. I baš ta Riječ mi je dana *za danas*. I dana je upravo meni. Postoji opasnost da ne razumijemo da je riječ dana baš nama za danas, da pomislimo da je dana nekome drugome (mužu, ženi, susjedu...) ili da ju slušamo zato da bismo druge poučavali. A Riječ je dana upravo nama da bismo Ju mi taj dan meditirali, što znači čitali, nosili u svome srcu kroz dan, prema njoj ravnali svoje odnose i djelovanje, i neprestano oslušivali što to Bog *meni govori danas* – poput Marije koja je Riječ čuvala u svome srcu.

Kako ćemo znati koja je to Riječ baš za mene? Svaka Riječ u Svetom Pismu upućena je meni i nema ni jedne koja ne bi bila upućena baš meni. Pravo pitanje glasi: čujem li Ju ja, želim li ja čuti Riječ koja je upućena meni? Često se nalazimo i u opasnosti reći: ja tu Riječ znam, toliko sam Ju puta čuo... Mi znamo „slova“/tekst, ali iza tih slova krije se Riječ koja je uvijek NOVA, kao i Onaj koji Ju izgovara. Paradoksalno je da u Otkrivenju, dakle pred sam kraj Svetog Pisma, Gospodin govori: *Evo, sve činim novo!* (Otk 21, 5)

Nismo mi ti koji možemo nešto učiniti novo, koji možemo ozdraviti svoj život, Riječ je ta koja ozdravlja i liječi, koja sve čini novo! Jer Bog, ljubitelj i stvoritelj čovjeka,

vidi našu prvotnu ljepotu u kojoj nas je stvorio i želi se s nama radovati našim životima. Stoga je vrijeme čitanja Riječi strateški trenutak našeg života jer o tome ovako ćemo proživljavati svoj dan, svoj život – u svjetlu Riječi ili prema svojim idejama i projektima, nahodanjima... Riječ je ogledalo u kojem ogledamo svoj život i svijet. Ona nam pomaže da kadra moje vrijeme iz kronološkog pretvoriti u *kairos* (Božje vrijeme). U moju dnevnu, kronološki kalendar i raspored, ugraditi onu dimenziju Vječnosti, red, harmoniju, učiniti od moga života veličanstvenu Božju simfoniju. Bog se raduje meni, mom životu, osobito kada se mi sami radujemo svome životu i u toj radosti slavimo Boga. Svaki dan možemo ispjevati svoj *Magnificat*. Riječ nas uči da slavimo, da se radujemo, uči nas zahvalnosti; daje nam nove oči kojima ćemo zamjećivati male, sitne stvari koje raduju naš život, U protivnome mrmljamo, uspoređujemo se, nismo zadovoljni, tratimo život uzalud. A Božja Riječ nam pomaže da vidimo sreću gdje svi vide nevolju, da prepoznamo sve ono dobro u svijetu koje Bog daje, a čovjek ne vidi... Molitva Božjom Riječju čini nas osjetljivijima za Božji glas te nas uči da gledamo svoju svakodnevnicu i same sebe „Božjim očima“.

Čuvanje i razmatranje Riječi tijekom vršenja dnevnih obveza i dužnosti olakšava nam običaj zapisivanja Riječi koja nas je najviše dotaknula i otkrila nakane našeg srca te običaj ponavljanja i čuvanja Riječi u srcu – pomaže u osobnom doživljavanju Božje Riječi kao i u čestom vraćanju k onim najvažnijim poticajima i iskustvima s molitve. Ako smo toga dana prisutni na Euharistiji, motreći oltar i stol Božje Riječi, molimo Duha Svetoga da raspali u nama silnu želju za sjedinjenjem s Isusom – Utjelovljenom Riječju. Također se obraćamo Isusu s prošnjom da nas pripremi za primanje Sebe u Svetoj Pričesti u kojoj će postati Tijelo – Utjelovljena Riječ. Nakon primanje Kristova Tijela, kontempliramo Utjelovljenu Riječ koja nas ispunjava i *prodire dotle da dijeli dušu i duh, prosuđuje nakane i namisli* našeg srca. Možemo zamoliti Isusa da učini naše srce poslušnim Svojoj Riječi i ljubaznim boravištem Svoje Riječi.

Na počinak idemo uz „ispit savjesti“ tj. razlučujemo u svjetlu Božje Riječi iz perspektive minologa dana kako se očitovala snaga Božje Riječi i kako se ona obistinila u našem životu. Na kraju dana Riječ, koja je otvorila naš dan, očituje se vrlo jasno jer ona živi i djeluje u konkretnim događajima našeg života. Ne radi se pritom o strogo kontroliranju samoga sebe i svoga ponašanja, nego o pojavljivanju u istini pred Ocem koji ljubi i koji nam objavljuje Svoju volju kroz Riječ. Ovakva vrsta ispita savjesti pomaže nam upoznavati same sebe i Božji način djelovanja u nama. Poput starca Šimuna koji je cijeli život očekivao „Utjehu Izraelovu“ i prema tom očekivanju živio i ravnao svoj život da bi na koncu svojih dana mogao reći: *Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru!* (Lk 2, 29)

Kad se spremamo na počinak, vani se spušta mrak, noć, tama, Riječ nam biva i daje svjetlo; tako noć ima smisla jer i kroz tamu noći imamo Svjetlost u sebi! A Isus nas ujutro opet čeka s pripravljenim „uskrsnim doručkom“. I naš dan završava s Riječju i Riječju počinje novi. Samo nas ljubav spašava, ona daje da vidimo ono dobro i lijepo. Samo dobro i lijepo podiže. A dobro i lijepo, Ljubav, otkrivamo u Riječi.

Trodnevna Škola molitve Božjom Riječi završila je kako je i započela – Euharistijskim slavljem kao vrhuncem svakog događanja i svakog života. (M. V.)

Proslavljena 20. obljetnica ZKK u Slavenskom Brodu

U Župi Bezgrešnog Srca Marijina u Slavenskom Brodu od 10. do 12. lipnja 2022. duhovnom obnovom koju je predvodio p. Marijan Zubak, CPPS, Zajednica Krvi Kristove proslavila je 20 godina svog postojanja i djelovanja. Kroz Zajednicu je u proteklih 20 godina prošlo 85 osoba, djelujući tiho, samozatajno, požrtvovno – nalik krvi u našem tijelu koja dotječe do svake stanice donoseći život. Nastojali smo molitvom, žrtvom, klanjanjem, sakramentalnim životom, zajedno s cijelom župnom zajednicom živjeti Evanđelje. Molili smo se za naše pokojne članove, a milošću Božjom mi živi želimo nastaviti naš apostolat kroz duhovnost Krvi Kristove i u zajedništvu s cijelom župnom zajednicom – sve na veću slavu Božju i korist dušama. Oslušujemo našeg utemeljitelja sv. Gašpara del Bufala, čitajući poticaje iz njegovih pisama: „Čašćenje božanske Krvi bez dvojbe je oružje vremena: *Pobijedili su ga Krvlju Jaganjčevom*. Tim više moramo širiti tako važnu duhovnost!“ (2196)

Zajednica je bogatija za tri nove članice koje su ovom prilikom primljene u ZKK: Mirjana Tolić, Josipa Kovačić i Ankica Čičak. Hvala neizmjerne Presvetom Trojstvu, Majci Mariji i svim našim svetim zaštitnicima. Hvala vlč. župniku Andriji i vlč. Tomislavu, s. Kseniji i s. Ankici te Misionarima Krvi Kristove koji su nam uvijek pomagali i bili na raspolaganju i što će nam i dalje pomagati. Hvala cijeloj župnoj zajednici kao i našim obiteljima uz čiju ćemo pomoć i ljubav i dalje zajedno moliti i graditi bolji svijet.

Blagoslovljena Krv Kristova!

ZKK Slavenski Brod s voditeljicom

Katicom Brnjic

Malena moliteljica

Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. (Mt 11, 25) Svi želimo steći znanje. I ja sam ga stekla. Pet godina studija teologije, toliko mnogo sam naučila, a tako malo stekla. Moj put nije put bezbožnika, jer odgojena sam u vjerničkoj obitelji. Ali je put izgubljenoga ili – malo sam skrenula s Tvoga puta. Nakon školovanja sam započela svoj poziv vjeroučiteljice i već 20 godina „poučavam“ djecu svemu što znam. Ali na tom putu mi je duh polako kopnio, sušio se. Iako nisam bila potpuno izgubljena, osjećala sam da mi nešto nedostaje. Moja vjera nije bila ista. Na poticaj svoga bivšega župnika, odlučila sam sudjelovati na duhovnoj obnovi Zajednice Krvi Kristove u našoj župi. I to ne jedanput, nego gotovo svake godine kada bi bila organizirana (naravno prije korone).

A onda polako uviđam posebnost ove Zajednice. Osjećam kako me te „malene moliteljice“ Zajednice Krvi Kristove sve više privlače. Njihova jednostavnost, mir, samozatajnost i duhovnost dovode me u ovu Zajednicu. U godinu dana, koliko su me braća i sestre ove Zajednice poučavali, molili se za mene i vodili me kroz ovu Zajednicu, moj duh se polako dizao. Suhoća je nestala, punina Duha, koju tako dugo tražim u „znanju“, nastanila se u mome srcu kroz molitvu Predragocjenoj Krvi. Hvala Ti, Gospodine, jer sam ove godine 10. lipnja 2022. primljena u Zajednicu. Postala sam jedna od Tvojih malenih. Ja „umna“, postajem malena – svo moje znanje me nije dovelo do Tebe, nego molitva i čašćenje Tvoje Predragocjene Krvi. Tvoja Predragocjena Krv je ispunila moju suhoću, ozarila moj život i osnažila moju vjeru. Želim, uz sve znanje koje imam, širiti i ovu pobožnost. Želim da svi shvate vrijednost samo jedne kapljice Tvoje Krvi. Želim da više nikada ne budem daleko od Tebe.

Blagoslovljena Krv Kristova!

Mirjana

DUHOVNA OBNOVA U ŠVICARSKOJ U EINSIEDELNU
28. i 29. svibnja 2022.

Ljubav i vjernost

Duhovnu obnovu započeli smo križnim putem čije se postaje nalaze u šumarku pored Svetišta Crne Gospe u Einsiedelnu. Na njemačkom jeziku *Einsied* znači samac, pustinjač, pustinjaštvo, pa to najveće švicarsko marijansko Svetište dobiva naziv u skladu s pustinjačkom koji je tu prvi živio. Nakon njegove smrti tu se nastanjuju benediktinci koji su sagradili veliki samostan i najveću kapelu posvetili Crnoj Madoni.

Usprkos sitnoj kišici i oblačnom vremenu, na duhovnu obnovu okupilo se oko sedamdesetak članova Zajednice Krvi Kristove i simpatizera. Bili su to sve Hrvati koji rade u Švicarskoj i jedna gospođa Švicarka. Svima je bila draga njezina nazočnost jer je svojevrсно svjedočanstvo da su Hrvati uspjeli, ne samo sačuvati svoju vjeru, već i posijati sjeme vjere u Gospodina i u švicarskom narodu. Tako je duhovna obnova bila dvojezična: na njemačkom i na hrvatskom jeziku. Svi su bili radosni zbog tog zajedništva: i tko zna – možda je još koji Švicarac „zalutao“ u prostorije gdje se održavala duhovna obnova, a da ga nismo „zabilježili“...

Duhovnu obnovu vodio je p. Marijan Zubak, CPPS, a tema je bila „Krv Kristova izvor pomirenja i izvor oslobođenja“.

Često puta nosimo u sebi tjeskobu, nemir, težinu, a da ne znamo odakle dolaze. Ljuti smo na nekoga, a ne znamo kako se osloboditi ljutnje. Rješenje je u opraštanju. Što znači oprostiti, a što znači pomiriti se s nekim? Za oprostjenje je potrebno naše srce i naša dobra volja da želimo oprostiti, a za pomirenje su potrebne dvije osobe. Ako nekome želimo oprostiti i dolazimo do njega s ispruženom rukom i dobrom voljom, ali on ne želi prihvatiti našu ispriku, znači da smo mi oprostili i naše srce je u miru. Sve smo poduzeli, ali nije (još) došlo do pomirenja. Pomiriti se znači da dolazim do osobe ispružene ruke i čista srca i kažem: „Oprosti“, a ta osoba meni kaže: „Opraštam ti.“

Zašto je tako teško oprostiti? Ranjeni smo istočnim grijehom, vlastitim slabostima

i vlastitim grijesima. Zato je potrebno živjeti sakramentalno, često dolaziti na Izvor. Krv Kristova je Izvor svih sakramenata. Po Krvi Kristovoj dobivamo milost oprostjenja, oslobođenja i iscjeljenja naših rana. Često puta u životu se oslanjamo na ljude, mislimo kako će nam oni pomoći u nevolji, a zaboravljamo Boga od koga nam sve dobro dolazi.

Znamo li oprostiti svojim prijateljima i kad nam nisu iskazali utjehu kakvu smo mi od njih očekivali?

Znamo li oprostiti svojim neprijateljima za koje mislimo da stalno imaju nešto protiv nas? Znamo li naći opravdanje za postupke i prijatelja i neprijatelja? Znamo li zahvaliti Gospodinu za svaki trenutak i sve situacije koje nas snađu u životu, naročito one teške i negativne? Sve je to jako teško, gotovo nemoguće, ako se oslanjamo samo na vlastite snage i svoje molitve. Ne možemo mi oprostiti, ali možemo moliti Gospodina da nam pomogne oprostiti jer i oprostjenje je milost koja dolazi od Gospodina. Moramo se učiti strpljivosti u nevoljama i u životu se više oslanjati na Gospodina, nego na ljude. Trebamo biti svjesni svojih slabosti, propusta i grijeha i u Božjoj Riječi tražiti snagu i sve više se oslanjati na Isusa koji nas dobro poznaje i zna sve što nam treba i prije nego li Mu se obratimo za pomoć.

Drugog dana duhovne obnove bilo je govora o starozavjetnom tekstu iz Knjige Postanka – o dvojici braće, Kainu i Abelu. Oni od svoje prvine žele prinijeti Bogu dar. Kain nema primjera i sam planira kako će prinijeti žrtvu Bogu, Abel gleda svoga brata i prinosi darove od prvine svoga stada. Bog je pogledao milostivo na Abelovu žrtvu,

Često puta nosimo u sebi tjeskobu, nemir, težinu, a da ne znamo odakle dolaze. Ljuti smo na nekoga, a ne znamo kako se osloboditi ljutnje. Rješenje je u opraštanju. Što znači oprostiti, a što znači pomiriti se s nekim? Za oprostjenje je potrebno naše srce i naša dobra volja da želimo oprostiti, a za pomirenje su potrebne dvije osobe. Ako nekome želimo oprostiti i dolazimo do njega s ispruženom rukom i dobrom voljom, ali on ne želi prihvatiti našu ispriku, znači da smo mi oprostili i naše srce je u miru. Sve smo poduzeli, ali nije (još) došlo do pomirenja. Pomiriti se znači da dolazim do osobe ispružene ruke i čista srca i kažem: „Oprosti“, a ta osoba meni kaže: „Opraštam ti.“

Ljubav i vjernost. Marija Magdalena je prva došla na grob jer je doživjela Božju ljubav koja je prožela cijeli njezin život. Ona Ga na grobu traži i susreće. Ljubav prema Bogu i bližnjemu, u tome je sva životna mudrost. Ljubiti nije uvijek lako, ali jedino je to ispravno, ako želimo živjeti Evanđelje i biti promicatelji djela Krvi Kristove.

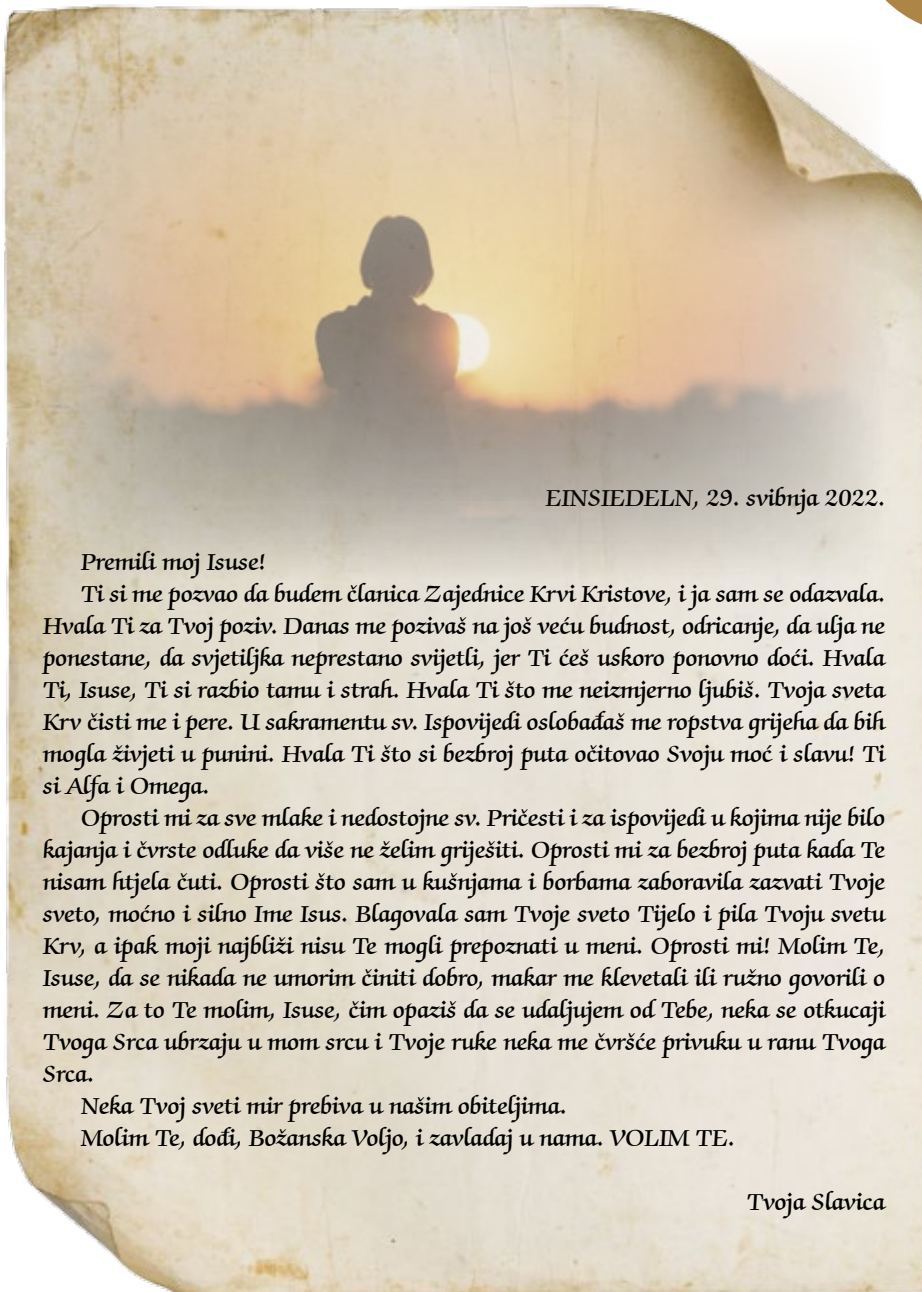
a na Kainovu ni ne pogleda. Zašto? Kain ne prinosi ono najbolje Gospodinu, već ono što mu se „našlo pri ruci“. Što mi u svome životu prinosimo Bogu kao prvinu? Što je naša prvina u jednom danu? To su prvi sati kada dolazimo pred Gospodina, kada mu predajemo sve što imamo i posjedujemo. Kakva je naša molitva u jutarnjim satima? Stignemo li se susresti s Gospodinom da mu prinesemo ono najbolje što ovoga trenutka imamo ili mu dajemo ono što nam se „nađe pri ruci“? Užurbano se prekrizimo, pomolimo i kažemo: Nema više vremena. Vidim li ja plodove svoga života s Riječju Božjom? Što me to „poziva“ da kažem: Baš ovo je moja Zajednica? Što meni znači Krv Kristova u životu?

Iza Kaina „stoji“ svatko od nas, zapravo svi smo mi slika Kaina: umjesto prvine, dajemo Bogu mrvice. Mogu li prepoznati u drugom čovjeku gdje Krist prebiva u njemu? Kain ubija Abela jer misli da je Bog nepravdan. Bog je Kainu zamjerio smrknuto lice. I mi često puta druge ubijamo svojim riječima, pogledom, izrugivanjem i smrknutim licem. Uvijek imamo opravdanje za to kao i Kain – *Zar sam ja čuvar brata svoga?* Gdje se događa ubojstvo? U kojem trenutku nemamo ljubavi prema drugome čovjeku? Gdje gubimo strpljenje, ljubav i prihvaćanje drugoga?

Lijek za sve je sv. ispovijed. Sveta ispovijed je sakrament koji liječi i oslobađa i koji nas pomiruje s Bogom, s drugim ljudima i sa samim sobom. Ispovijed nam vraća radost i ljubav. U ispovijedi Bog nam liječi rane i poziva nas da oprostimo jedni drugima i samima sebi.

Ljubav i vjernost. Marija Magdalena je prva došla na grob jer je doživjela Božju ljubav koja je prožela cijeli njezin život. Ona Ga na grobu traži i susreće. Ljubav prema Bogu i bližnjemu, u tome je sva životna mudrost. Ljubiti nije uvijek lako, ali jedino je to ispravno, ako želimo živjeti Evanđelje i biti promicatelji djela Krvi Kristove.

Na kraju duhovne obnove zahvalili smo domaćinima za gostoprimstvo i pozvali ih da nam se pridruže na zajedničkom hodočašću u Međugorje od 23. do 25. rujna 2022. godine, kada ćemo proslaviti (svibanjski) spomendan Marije Majke Predragocjene Krvi. Umjesto u svibnju, SLET ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE iz cijele Hrvatske održat će se u rujnu i bilo bi lijepo proslaviti ga zajedno i sa sestrama i braćom članovima ZKK iz Švicarske. (J. H.)

EINSIEDELN, 29. svibnja 2022.

Premili moj Isuse!

Ti si me pozvao da budem članica Zajednice Krvi Kristove, i ja sam se odazvala. Hvala Ti za Tvoj poziv. Danas me pozivaš na još veću budnost, odricanje, da ulja ne ponestane, da svjetiljka neprestano svijetli, jer Ti ćeš uskoro ponovno doći. Hvala Ti, Isuse, Ti si razbio tamu i strah. Hvala Ti što me neizmjerljivo ljubiš. Tvoja sveta Krv čisti me i pere. U sakramentu sv. Ispovijedi oslobađaš me ropstva grijeha da bih mogla živjeti u punini. Hvala Ti što si bezbroj puta očitovao Svoju moć i slavu! Ti si Alfa i Omega.

Oprosti mi za sve mlake i nedostojne sv. Pričesti i za ispovijedi u kojima nije bilo kajanja i čvrste odluke da više ne želim grijешiti. Oprosti mi za bezbroj puta kada Te nisam htjela čuti. Oprosti što sam u kušnjama i borbama zaboravila zazvati Tvoje sveto, moćno i silno Ime Isus. Blagovala sam Tvoje sveto Tijelo i pila Tvoju svetu Krv, a ipak moji najbliži nisu Te mogli prepoznati u meni. Oprosti mi! Molim Te, Isuse, da se nikada ne umorim činiti dobro, makar me klevetali ili ružno govorili o meni. Za to Te molim, Isuse, čim opaziš da se udaljujem od Tebe, neka se otkucaji Tvoga Srca ubrzaju u mom srcu i Tvoje ruke neka me čvršće privuku u ranu Tvoga Srca.

Neka Tvoj sveti mir prebiva u našim obiteljima.

Molim Te, dođi, Božanska Voljo, i zavladaaj u nama. VOLIM TE.

Tvoja Slavica

A silhouette of a man wearing a hat stands with his arms raised in celebration against a bright sunset. To his right, a child is perched on the back of a car, also with arms raised and holding a hat. The scene is set against a warm, golden light from the setting sun.

Svako očinstvo dolazi od Boga (usp. Ef 3, 15)

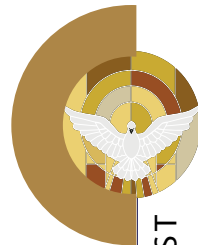
2. Očinstvo u obitelji

Kako izgleda druga etapa – očinstvo u obitelji? Sve što je rečeno o pripremi za očinstvo isto tako je aktualno kako u naravnoj tako i u nad-naravnoj, duhovnoj obitelji. No, sada ćemo uglavnom svratiti pažnju na prirodnu obitelj.

Prvenstvo ljubavi prema supruzi

Na početku i uvijek nanovo ljubav prema supruzi ima prvenstvo u životu muža – u otvorenosti također za očinstvo, ali ne u pretjeranom koncentriranju na njega. Ne vrijedi ono kako su se nekada ponašali kraljevi za koje je bilo bitno imati potomstvo, a sama žena uopće nije bila važna. Nakon rođenja djeteta ona je živjela sama, zatvorena kao u zlatnom kavezu. Ovo nije očinstvo, jer se očinstvo realizira zajedno sa suprugom, u jedinstvu s njom.

Ljubav prema ženi, odnosno prema mužu, treba uvijek biti važnija od brige i osjećaja za djecu. Roditelji u ovakvom jedinstvu najviše daju također i djeci. Djeca trebaju odgoj kako bi mogli postati samostalni i jednoga dana odlaziti. Muž i žena imaju svoj poziv: bit će zajedno do kraja, sve do sahrane jednoga od njih. Nije moguće biti otac bez majke – ne samo fizički, nego također i psihički, duhovno i s obzirom na odgoj.

Očinstvo kao sudjelovanje

U očinstvu u obitelji je vrlo važna svijest o tome da je predanje života sudjelovanje sa suprugom i s Bogom. Kad govorimo o tom sudjelovanju, trebamo misliti i na vrlo bitne razlike. U zajedničkom stvaranju uvjeta za stvaranje novog života muž i žena su jednaki, a u sudjelovanju s Bogom je drukčije. Čovjek samo stvara uvjete – a Bog daje život, Bog daje ono što čovjek ne može dati. Odnos prema Njemu nije jednakost ili kolegijalnost. On je Bog, mi smo samo ljudi. Novi će život biti iznenađenje prihvaćeno iz Njegovih ruku. Zato ne prihvaćam previše današnje manipulacije prirodom.

Sigurnost – odgoj – vodstvo

Očinstvo u obitelji znači brigu o egzistenciji, kruhu i **sigurnosti** – a to i u materijalnom (zdravi uvjeti stanovanja) i u društvenom smislu. Treba zaštititi djecu, voditi ih u školu, na odmor ili na duhovnu obnovu i, ako je neophodno, osigurati njihovu sigurnost sudjelovanjem u vojsci. Sve je ovo težak zadatak očeva, njihova borba, u kojoj su nerijetko kroz povijest sve do danas polagali i vlastiti život. To je očinstvo: borba za zaštitu života i njegov razvitak.

Nadalje je očinstvo u tome da je otac **glavni odgojitelj** u obitelji. Bez sumnje mama uči dijete prve korake kulture, uči moliti, uči jezik i odgaja. Ipak dolazi trenutak kada dijete pita oca, traži produblјivanje, potvrdu, ispunjenje, treba dijaloga s ocem kako bi dopunјavalo ono što ja mama započela. U slučaju potrebe otac treba imati zadnju riječ u obitelji. Sretna li su djeca, ako i mama poštuje tu zadnju očevu riječ i traži poštovanja prema njemu – tada se neće samo osjećati, nego će također i biti sigurni.

Odgoj djece počinje s ljubavlju prema supruzi. Ništa nema toliko dobar utjecaj na djecu kao što ga ima jedinstvo između roditelja. Ako se djeca osjećaju sigurna te raste u dobrom ozračju, ona su također otporna protiv raznih bolesti. Zato i jedna djeca u osnovnoj školi odmah podliježu svim napastima: cigarete, alkohol, narkotici, a druga se za to ne zanimaju, vole ići dodatno u muzičku školu, imaju drugih interesa, raduju se kad mogu biti ministranti. Odakle ta razlika? Zbog jedinstva, odnosno nejedinstva roditelja. Jedinstvo roditelja daje najbolju sigurnost, isto tako s obzirom na psihičku ravnotežu. U svakoj obitelji može se ponekad dogoditi neka napetost ili svađa, ali ako djeca osjećaju to temeljno jedinstvo, ona će polu-svjesno ili nesvjesno od roditelja prihvatiti pogled, ukus, cijeli sistem vrijednosti.

Vrlo je važno da roditelji to zahtijevaju također od sebe. Otac koji se moli i koji sam živi ono što zahtijeva od drugih, ima više autoriteta u obitelji. Ako li umjesto toga kaže

U očinstvu u obitelji je vrlo važna svijest o tome da je predanje života sudjelovanje sa suprugom i s Bogom. Kad govorimo o tom sudjelovanju, trebamo misliti i na vrlo bitne razlike. U zajedničkom stvaranju uvjeta za stvaranje novog života muž i žena su jednaki, a u sudjelovanju s Bogom je drukčije. Čovjek samo stvara uvjete – a Bog daje život, Bog daje ono što čovjek ne može dati.

Odgaj djece počinje s ljubavlju prema supruzi. Ništa nema toliko dobar utjecaj na djecu kao što ga ima jedinstvo između roditelja. Ako se djeca osjećaju sigurna te raste u dobrom ozračju, ona su također otporna protiv raznih bolesti. Zato i jedna djeca u osnovnoj školi odmah podliježu svim napastima: cigarete, alkohol, narkotici, a druga se za to ne zanimaju, vole ići dodatno u muzičku školu, imaju drugih interesa, raduju se kad mogu biti ministranti. Odakle ta razlika? Zbog jedinstva, odnosno nejedinstva roditelja. Jedinstvo roditelja daje najbolju sigurnost, isto tako s obzirom na psihičku ravnotežu.

djeci neka pomažu mami, a sam sjedi pred televizorom, to je malo uvjerljivo.

I konačno želim nešto reći o **vodstvu**. Očinstvo se također realizira u vodstvu: otac daje obitelji usmjerenje. On ne samo da brine za aktualni trenutak – to je više zadatak mame koja stvara dobro ozračje i unosi radost u kuću, koncentrirajući se mnogo više na sadašnji trenutak; on više razmišlja o budućnosti, istovremeno ne gubeći osjećaj za aktualne potrebe. Ali nije dovoljno da se brine samo za materijalne potrebe obitelji. Nažalost, često puta briga za materijalne stvari, npr. oko gradnje kuće, postaje samo izlika: ustvari ta gradnja je diktirana ambicijama oca, a ne dobrobiti djece. Na taj način otac može čak i uništiti dobrobit djece, i to protegnuto na mnogo godina, samo zato da ostvari vlastiti san. Istinsko vodstvo ima za cilj ne samo dobar razvitak djece i njihovih talenata, ne samo osiguranje materijalnih uvjeta, zanimanja i sreće na ovoj zemlji – istinsko vodstvo je duhovno vodstvo te uzima u obzir Vječnost. Pravi vođa obitelji postaje svećenik obitelji – a ovdje počinje treći dio: univerzalno očinstvo.

3. Univerzalno očinstvo

S vremenom čovjek sve više sazrijeva u svojom očinstvu, u brizi za vlastitu obitelj. Istovremeno prekoračuje granice svog očinstva te osjeća sve veću odgovornost i za okolinu tj. društveno-političko djelovanje. Otac se ne mora ograničiti na mali krug vlastite obitelji (niti majka to treba, ali njezina briga o svima izgleda drukčije). Nerijetko kada djeca odrastu i počinju živjeti vlastiti život, otac ima tek četrdeset, pedeset godina, pun je snage i još ima mnogo godina života pred sobom. Postaje djed, ali ustvari još je mlad. To je razdoblje u kojem očinstvo ima šansu postati dar za sve: župu, općinu, katoličku zajednicu, državu – već prema talentima i potrebama.

Premda su očevi i nadalje potrebni kao djedovi u vlastitoj proširenoj obitelji, oni više nemaju toliko obveza. Ima zanimanja u kojima je stalna izobrazba po-

trebna, ali i ovdje čovjek u toj dobi ima više slobode koju može uložiti za dobrobit svih. Kako bi bilo lijepo da su poslanici u saboru očevi – zreli očevi i majke – zrele majke!

Postoje razne ustanove koje se na poseban način bave odgojem, ali svaki otac napose postaje odgojiteljem društva. Treba ga vidjeti gdje utječe na odgoj mladeži, npr. u tramvaju. Ne radi se o ingerenciji kad muškarac u određenom vijeku dostojanstveno i odlučno nešto kaže i mladež se boji. Dobro je kad se boje! Dok se još boje i pokazuju poštovanje, imaju mnogo dobra u sebi! Današnja situacija u društva je toliko fatalna stoga što mnogi očevi ne vrše svoju ulogu – ni u vlastitoj obitelji, ni izvan nje. Često puta nisu kadri nešto reći s autoritetom.

Jasno, nije moguće angažirati se svugdje, treba izabrati. Ali ovakvo zauzimanje treba biti istinsko očinstvo!

Očinstvo koje u otvorenosti za sve prelazi granice vlastite obitelji sve više postaje „svećeništvom“, jer mudrost takve obitelji ne ograničava se na ovaj svijet, nego ga povezuje s Nebom. Što se otac više približava Vječnosti, to se više u njemu pokazuje odsjev Vječnoga Oca u Nebesima, to više postaje, čak i ne govoreći ništa, pozdravom, znakom, prisutnošću Vječnosti na ovoj zemlji, postaje „svećenik“ koji povezuje vrijeme s Vječnošću i usmjerava prema istinskom, jedinom – Ocu Nebeskom.

Istinsko vodstvo ima za cilja ne samo dobar razvitak djece i njihovih talenata, ne samo osiguranje materijalnih uvjeta, zanimanja i sreće na ovoj zemlji – istinsko vodstvo je duhovno vodstvo te uzima u obzir Vječnost. Pravi vođa obitelji postaje svećenik obitelji – a ovdje počinje treći dio: univerzalno očinstvo.

p. Willi Klein, CPPS

Živi Kalež. Okružnica katoličkog pokreta "Zajednica Krvi Kristove"
S dozvolom crkvenih vlasti. Glavni urednik: p. Ilija Grgić
Uredništvo: p. Davor Lukačević. p. Stjepan Horvat
Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb
tel: 00385/1/4500130
faks: 4500134; e-mail: info@cpps.hr; internet: www.cpps.hr
ISSN 1426-3920; Grafičko oblikovanje: Blaženka Matić
Narudžba: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb
Cijena: Godišnji prilog za naše troškove 70 kn.
Neka velikodušnost jednih pokriva nedostatak drugih!
Žiro-račun: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, Zagreb
Br. računa: 2360000-1101474800
Za inozemstvo: SWIFT: ZABHR2X
IBAN: HR6223600001101474800
BANKA: Zagrebačka banka, Paromlinska 2, 10 000 Zagreb

